

Dušan Dušek - predstaviteľ modernej prózy 20. storočia, jeden zo spisovateľov, ktorý odmieta opisný, nie však magický realizmus. Inšpiráciu hľadal v J. D. Salingerovi, J. L. Borgesovi, J. Cortázarovi, J. Joyceovi a ďalších, s ktorými ho spája nekonformnosť.

D. Dušek zostavil antológiu Srdcovky o svojich obľúbených autoroch, ktorými sa inšpiroval. Boli to napr. Joyce, Salinger, Borges, Cortázar. **Aj u Duška, podobne ako u Joycea, sa stretávame s formou vnútorného monológu, nazývaným prúd vedomia. Jeho podstatou je zachytenie myšlienok v okamihu ich zrodu na princípe asociácií. Charakteristické pre oboch bolo oslabovanie deja, nebol pre nich dôležitý iba celok, ale aj časti, detaily, fragmenty.** Oboja spisovatelia sú predstaviteľmi modernej prózy 20. storočia. So Salingerom mali spoločnú **nonkonformnosť - Dušek sa tiež nevenoval požadovaným témam, ale písal napr. o súkromí, intimite.** Podobne ako Borges bol aj Dušek náruživým čitateľom kníh a pozeral sa na svet ich očami. S Cortázarom mali spoločné to, že odmietali opisný realizmus a boli predstaviteľmi **magického realizmu, v ktorom je dôležitá fantázia, snivosť, imaginácia.**

Kufor na sny je zbierka poviedok, ktoré sú krátke, prirodzené, spontánne a na prvý pohľad jednoduché.

Už z názvu tejto zbierky poviedok vyplýva autorov zámer prilákať čitateľa. Názov je originálny, istým spôsobom tajomný a otvára nám okno do sveta fantázie. Kufor v nás môže evokovať myšlienky na cestovanie, napríklad poviedky z dovolení, ale aj cestovanie v čase. Kufor je miesto, kam si odkladáme svoje sny, spomienky, city a pocity a potom sa všade sťahuje s nami. Dušek nám dáva nazrieť do svojho súkromného priestoru - do svojho vlastného kufra na sny. Vo svojich poviedkach zachytáva to, za čím mu je smutno a s čím mu bolo veselo. Je mu smutno za domovom, za kamarátmi, za mladosťou a za tým, ako v mladosti vnímal svet.

Aj keď je kniha napísaná v prvej osobe, autor nepíše len o svojich vlastných zážitkoch. Počas čítania sa môžeme stretnúť s istou formou vnútorného monológu - prúdom vedomia.

Dušek sa snaží písať zábavnejšou formou, používať slang a istú formu humoru.

Niektoré poviedky Duškovho Kufra na sny **zaraďujeme k nesujetovej próze. Ide o prózu, ktorá je bez deja, dramatickej akcie a gradácie. Autor neinterpretuje. Celok je rozložený na epizódy, fragmenty a segmenty.** To môže byť príčinou toho, že pri povrchnom čítaní pôsobí táto kniha nezáživne. **Hlavnou postavou sa stáva jazyk, ktorý vystupuje do popredia pred dej a postavy. Dokáže zachytiť každodennosť ako zázračnosť.** Vo svojich poviedkach opisuje napríklad obyčajnú osobnú hygienu, dokonca vlastníctvo psa je povýšené na poviedku. V poviedke Rýchlik opisuje starého muža, ktorý pracuje na stanici a stretáva sám seba z detstva a z mladosti.

Jednotlivé poviedky v Kufri sú rozdielne, mnohotvárne, farebné. Majú však aj veľa spoločného. Príbehy sú väčšinou z bežného života, ale Dušek hľadá originalitu práve vo všedných veciach. Sú zdanlivo jednoduché, krátke, znejú prirodzene a spontánne, pričom dôraz sa kladie na detaily. Niektoré vyjadrujú spomienky, iné sú výtvorom spisovateľovej fantázie.

V niektorých Duškových poviedkach sa nachádzajú prvky erotiky. Jej prítomnosť má svoju funkčnosť, pretože je prirodzenou súčasťou ľudského života a Dušek ju použil s cieľom oživiť - spestriť svoje príbehy. Erotika v poviedkach je prirodzená, úprimná, hravá, súvisí s ľudskou intimitou a spája sa s mladosťou a túžbou.

